

کاخ سفید به دنبال قوانینی برای محدود کردن هوش مصنوعی و فناوری تصاویر جعلی است

جولان جعلی‌ها بلای جان سلبریتی‌ها

میلاد جلیل‌زاده خبرنگار گروه فرهنگ

در پی انتشار تصاویر جعلی و غیراخلاقی از تیلور سوییفت، خواننده مشهور آمریکایی با استفاده از هوش مصنوعی، مجدداً موجی از نگرانی در میان نخبگان سیاسی و اجتماعی آمریکا به راه افتاده که متوجه گسترش بی حد و مرز قلمروی این فناوری و تاثیرگذاری شگرف آن است.
خاستگاه پدید آمدن و پرورش هوش مصنوعی ایالات متحده است اما اولین جایی که نگرانی‌های شدیدی نسبت به آن پدید آمد هم همین کشور بود.
کاخ سفید اتفاقی که درباره تیلور سوییفت افتاد را نگران‌کننده خواند و از مدیران رسانه‌های اجتماعی خواست تا قوانین جلوگیری از انتشار اطلاعات نادرست و توهم‌آمیز را در پلتفرم هایشان اجرا کنند.
سخنگویی مطبوعاتی کاخ سفید، روز جمعه گفت: «ما از انتشار تصاویر جعلی در رسانه‌های اجتماعی نگرانیم؛ هرچند شرکت‌های مالک اپلیکیشن‌های رسانه‌های اجتماعی سیاست‌های مستقلی در مدیریت محتوای نام‌آدم‌معتقدیم که آنها باید قوانین مربوط به جلوگیری از انتشار اطلاعات و تصاویر نادرست و توهم‌آمیز را به درستی اجرا کنند.»
کارین ژان‌پیر در ادامه گفت: «متأسفانه مشاهده می‌کنیم که اجرای ناکافی این قوانین، زنان و دختران را هدف آزار و اذیت آنلاین و سوءاستفاده قرار داده و بر زندگی خصوصی و اجتماعی آنها تاثیر مخربی می‌گذارد.»
انتشار تصاویر جعلی و جنسی از تیلور سوییفت در این هفته غیر از مقامات کاخ سفید، موجی از خشم

مدیرانتشارات «جمال» در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

ژانر پلیسی – امنیتی از نیازهای امروز ادبیات ماست

عاطفه جعفری

خبرنگار گروه فرهنگ

علیرضا سبحانی نسب، مدیر انتشارات جمال سال ۱۳۷۵ به‌عنوان نویسنده وارد حوزه کتاب شد. پنج یا شش سال بعد از شروع حرفه‌ای نویسندگی، احساس کرد در زمینه کتاب کودک خلأیی جدی وجود دارد. خیلی از ناشران به جهت اینکه حوزه نشر و کتاب کودک کار پردردسری است و مشخصاً در موضوع آثار دینی الگویی هم وجود ندارد به سراغ انتشار کتاب‌های دینی برای کودکان نمی‌روند. همین باعث شد تا سبحانی نسب وارد حوزه نشر شود و کار در حوزه کتاب‌های دینی کودک را شروع کند. به بهانه دوره جدید تریلر نویسی که این نشر برگزار کرد به سراغ سبک‌های نسب رفتیم تا برایمان از این حوزه و مشکلات و حواشی اش بگویید.

■ ■ ■

با توجه به تجربه چندین ساله‌ای که در حوزه کودک و نوجوان دارید؛ ارزیابی شما از وضعیت حوزه ادبیات کودک و نوجوان در حال حاضر چیست؟

تعداد تولیدات حوزه ادبیات کودک و نوجوان در کشورهای مختلف جهان بسیار است؛ ضمن اینکه بر تعداد هم مصرف می‌شود و از حیث درآمد اقتصادی جایگاه خوبی دارد. اما در ایران حجم تولید کتاب‌های کودک و همچنین کتاب‌های کودک متناسب با استانداردهای دینی کم است. این را در نسبت با جمعیت می‌گوییم و همچنین نسبت به میزان کودک و نوجوانی که در ایران داریم. به‌خاطر نبود استراتژی محتوا در نزد مسئولان کلان فرهنگی در این سال‌ها شاهد رشد ترجمه در حوزه کودک و نوجوان بودیم و حجم کتاب‌های ترجمه و اثرگذاری آنها بسیار زیاد بوده است. فارغ از اینکه این کتاب‌ها آسیب‌های فرهنگ خودش را دارد باید به این توجه داشت که از یک فرهنگ دیگری به کشور ما کوچ کرده است و بخش زیادی از کودک و نوجوان ما با فرهنگ غریب‌ویی رشد می‌کنند. نقدهایی هم به این جنس آثار وجود دارد مثل اینکه می‌گویند که این آثار باعث دین‌گریزی کودکان می‌شود یا اینکه می‌گویند با اخلاق انسان‌گرایانه در یک ریست متفاوت دیگری نوشته شده است و خواننده ایرانی با یک روش ابامه‌گویی در رفتار بار می‌آید. افرادی که این جنس آثار تربیت می‌کنند این‌گونه است که ممکن است باور به خدا داشته باشند اما خیلی باور به احکام و مناسک، فقه و در حقیقت رفتارهای دینی ندارند. بر اثر غفلت دست‌کم دو دهه مسئولان فرهنگی، نابسامانی جدی‌ای در تولید کتاب‌های بومی به‌ویژه کتاب‌های دینی به وجود آمده است و

چارسو

اختصاص یک میلیارد تومان بودجه برای انجمن‌های نمایش

بسیار خوب برگزار شد. «

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حاشیه چهل و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در جمع خبرنگاران تصریح کرد نایربری بودجه تئاتر نسبت به سینما، برطرف می‌شود. محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که در تماشای نمایش «تروما» به کارگردانی احمد سلیمانی نشست، تالار وحدت به نمایش‌های بودجه جشنواره تئاتر گرایانه در یک ریست متفاوت درباره وضعیت افزاینش بودجه جشنواره تئاتر گرایانه در کل تئاتر و پایین بودن بودجه تئاتر نسبت به سینما، یادآور شد: «سال ۱۴۰۱ نسبت به سال ۱۴۰۰ بودجه جشنواره تئاتر بیش از ۵ تا ۶ برابر افزایش پیدا کرد و بالای ۳۵ میلیارد تومان در سال گذشته برای جشنواره تئاتر فجر هزینه کردیم. این درحالی است که بودجه جشنواره تئاتر فجر در سال ۱۴۰۰ حدود ۷ تا ۶ میلیارد تومان بود.» وی اظهار کرد: «امسال به دلیل مشکلات بودجه‌ای، دوستان پیشنهاد تعطیلی جشنواره‌های منطقه‌ای تئاتر را دادند که من نپذیرفتم و مصر بودم که این جشنواره‌ها برگزار شود که خوشبختانه در چهار منطقه با استقبال

و انزجار را در میان طرفداران او و کسانی که به عنوان فعالان حقوق زنان شناخته می‌شوند هم به راه انداخت. این اتفاق بار دیگر بهی‌ثابت داغی را در مورد خطرات هوش مصنوعی و محتوای تولید شده توسط آن که به «دیپ‌فیک» یا «جعل عمیق» معروف شده، به وجود آورده است. این اتفاق زمانی رخ داد که اپراز‌های شناسایی یک تصویر ساخته شده با هوش مصنوعی با مشکل مواجه شدند و شناسایی آن را برای این پلتفرم‌ها دشوارتر کردند و باعث شدند پیش از آنکه شبکه اجتماعی ایکس، یا همان توئیتر سابق تصاویر برهنه سوییفت را حذف کند. این تصاویر ۴۵ میلیون بار فقط در همین پلتفرم دیده شوند و طرفداران تیلور سوییفت راواداشت تا در شبکه‌های اجتماعی با هشتگ «از سوییفت محافظت کنید» نسبت به انتشار این تصاویر معترض شوند. پیش از این هم بسیاری از چهره‌های مشهور آمریکایی به دنبال‌کنندگان خود هشدار داده بودند که فریب جعل تصاویر و ویدئو‌ها را نخریزند اما یک سونامی غول‌آسا مثل این رانمی‌توان صرفاً با توصیه‌های اخلاقی مهار کرد. البته موضوع فقط به چهره‌های مشهور هنری و ورزشی محدود نمی‌شود و برای چهره‌های سیاسی هم نگرانی‌هایی ایجاد کرده است. به عنوان مثال پیش از انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴، هوش مصنوعی نگرانی‌هایی درباره استفاده از این فناوری و مخدوش شدن مرز شناخت و تشخیص اطلاعات درست و نادرست را برانگیخته است. جو بایدن رئیس جمهوری ایالات متحده در ماه اکتبر، یک فرمان اجرایی گسترده در زمینه هوش مصنوعی امضا کرد که بر استفاده از فناوری‌های نو ظهور و مدیریت خطرات آن تمرکز دارد اما کارشناسان

و فعالان حوزه فناوری خواستار اقدامات جدی‌تر از سوی شرکت‌های فعال در حوزه رسانه‌های اجتماعی و همچنین دولت‌ها و قانونگذاران برای مقابله با پدیده مخرب دیپ‌فیک و سوءاستفاده از آن هستند. در سطوح پایین‌تر جامعه آمریکا هم نگرانی‌هایی نسبت به گسترش این فناوری ایجاد شده که جنس آنها اساساً با دغدغه‌های طبقات بالاتر متفاوت است. به‌عنوان مثال هوش مصنوعی در زمینه‌های مالی و تجاری نگرانی‌هایی به وجود آورده که بخش قابل توجهی از آن با از دست دادن شغل به دلیل اتوماسیون هوش مصنوعی مرتبط است. این قضیه، از آنجا که طراحان الگوریتم‌های هوش مصنوعی عمدتاً افرادی سفیدپوست و ثروتمند از جامعه آمریکا هستند، می‌تواند به نرابرابی اجتماعی- اقتصادی منجر شود و به علاوه اتکای بیش از حد به فناوری هوش مصنوعی ممکن است منجر به از بین رفتن نفوذ انسانی و فقدان عملکرد انسانی در برخی از بخش‌های جامعه شود. به‌عنوان مثال، استفاده از هوش مصنوعی در مراقبت‌های بهداشتی می‌تواند منجر به کاهش همدلی و استدلال انسان شود. اعصاب‌گسترده نویسندگان هالیوود که در ادامه با اعتراض بازیگران همراه شد، در اعتراض به جایگزینی هوش مصنوعی با انسان صورت گرفته بود که نشان می‌داد دغدغه‌های طبقات پایین، ممکن است به بالادستی‌ها هم سرایت کند. فعالان بازارهای مالی و بورس هم به‌شدت از تاثیرگذاری مخرب هوش مصنوعی می‌ترسند و هشدارهای مبنی بر این می‌دهند که سیگنال دهی الگوریتمی، بدون در نظر گرفتن هیجانات طبیعی انسانی در جوامع، می‌تواند بحران‌های مالی سنگینی پدید بیاورد. متر تعدی

و فعالان حوزه فناوری خواستار اقدامات جدی‌تر از سوی شرکت‌های فعال در حوزه رسانه‌های اجتماعی و همچنین دولت‌ها و قانونگذاران برای مقابله با پدیده مخرب دیپ‌فیک و سوءاستفاده از آن هستند. در سطوح پایین‌تر جامعه آمریکا هم نگرانی‌هایی نسبت به گسترش این فناوری ایجاد شده که جنس آنها اساساً با دغدغه‌های طبقات بالاتر متفاوت است. به‌عنوان مثال هوش مصنوعی در زمینه‌های مالی و تجاری نگرانی‌هایی به وجود آورده که بخش قابل توجهی از آن با از دست دادن شغل به دلیل اتوماسیون هوش مصنوعی مرتبط است. این قضیه، از آنجا که طراحان الگوریتم‌های هوش مصنوعی عمدتاً افرادی سفیدپوست و ثروتمند از جامعه آمریکا هستند، می‌تواند به نرابرابی اجتماعی- اقتصادی منجر شود و به علاوه اتکای بیش از حد به فناوری هوش مصنوعی ممکن است منجر به از بین رفتن نفوذ انسانی و فقدان عملکرد انسانی در برخی از بخش‌های جامعه شود. به‌عنوان مثال، استفاده از هوش مصنوعی در مراقبت‌های بهداشتی می‌تواند منجر به کاهش همدلی و استدلال انسان شود. اعصاب‌گسترده نویسندگان هالیوود که در ادامه با اعتراض بازیگران همراه شد، در اعتراض به جایگزینی هوش مصنوعی با انسان صورت گرفته بود که نشان می‌داد دغدغه‌های طبقات پایین، ممکن است به بالادستی‌ها هم سرایت کند. فعالان بازارهای مالی و بورس هم به‌شدت از تاثیرگذاری مخرب هوش مصنوعی می‌ترسند و هشدارهای مبنی بر این می‌دهند که سیگنال دهی الگوریتمی، بدون در نظر گرفتن هیجانات طبیعی انسانی در جوامع، می‌تواند بحران‌های مالی سنگینی پدید بیاورد. متر تعدی از جهت حقوقی فراهم می‌کند.

فرهنگ

غلط‌ها به چیزی تبدیل می‌شوند که کودک و نوجوان حاضر است خودش را برای آن فدا کند و حتی امنیت جامعه را از بین ببرد یا دست به از بین بردن افتخارات و زیرساخت‌های کشور بزند. یکی از روش‌های آموزش درست اندیشی و خردورزی رمان‌هایی است که با نگاه به امنیت داخلی یا امنیت جهانی نوشته می‌شود و هوش امنیتی کودک و نوجوان را بالا می‌برد. این نوع داستان‌ها در کشورهای غربی قدمت بیشتری دارند و اینها گاهی با نام داستان‌های پلیسی و در سطحی رشد یافته‌تر، داستان‌های امنیتی که عمدتاً منافع ملی کشورها را تامين می‌کنند نوشته شده است. در ایران این ژانرها یک مقداری دیرتر به دست نویسندگان ما تولید شده است اما با این حال کارهای خوبی را درآیم. برای اینکه نویسندگان قوی‌ای در این زمینه داشته باشیم لازم است از استفاده‌های جوان استفاده شود تا دانش نوشتن داستان‌های امنیتی منتقل شود. آثار موجود ارزیابی شوند، آثار جهانی دارای رتبه خوب در این ژانر مورد توجه قرار بگیرند و برای خواندن و یادگیری از آنها تشویق شوند.

ورود به این ژانر چه کمکی به نوشتن داستان برای کودک امروز می‌کند؟

یکی از مهم‌ترین مباحثی که باید برای کودک و نوجوان آسوزش داد خردورزی است. اینکه درست بیندیشد، دچار مغالطات نشود و اگر در جنگ شناختی افتاد فرق بین عقل و وهم را بفهمد، فرق بین فهم و توهم را بفهمد. این گاهی موجب از طریق فیک (فلسفه برای کودک) بیان می‌شود و آنها را به اندیشیدن و درست اندیشیدن راهنمایی می‌کند. فیک مسیر خوبی است که نیاز به کلاس دارد و از طریق کلاس‌ها می‌شود بچه‌ها و کودکان را علاقه‌مند به خردورزی کرد، علاقه‌مند به پرسشگری و اندیشیدن کرد ولی رمان یا داستان امنیتی، یک ژانر ادبی است که در آن با ایجاد هیجان، مخاطب به دنبال ارضای هیجانات خودش است و چه بسا در همین زمان‌های امنیتی وقتی به‌عنوان خواننده جلو می‌رویم، ما هم دچار خطای شناختی، دچار قضاوت اشتباه می‌شویم و هرچه مسیر را در مان جلوتر می‌رویم؛ به عمق اشتباه‌مان افزوده می‌شود. جایی که رمان شروع می‌کند به گروگشایی، مترجمه می‌شویم که چقدر ما زود قضاوت کردیم، چقدر در این جنگ شناختی دچار آسیب شدیم. اثرگذاری این داستان‌ها عمیق‌تر است و بیشتر در ذهن انسان می‌ماند. در حال حاضر در ژانر ادبی امنیت، گونه ادبیات امنیتی، برای بزرگسالان متداول است. ولی این رتبدیلش بکنیم به‌گونه‌های ادبی امنیتی نوجوان و بعد هم کودک؛ کار سختی است ولی مسیری است که باید برویم.

حاشیه‌های یک اسم در برنامه گلزار

هنوز اندک زمانی از پخش برنامه جدید محمدرضا گلزار در شبکه سه سیما نگذشته است که این برنامه دچار حاشیه شد. به گزارش ایسنا، اولین قسمت از مسابقه «پانتولیگ» با اجرای محمدرضا گلزار از پنجشنبه (پنجم بهمن) پخش شد. برنامه‌ای که پس از مدت‌ها دوروی این بازیگر از آتش و حاشیه‌ها و مخالفت‌هایی که از سوی عده‌ای دیگر از فعالان آتن برای بازگشت به همراه داشت، سرانجام به قاب سیما راه یافت. «پانتولیگ» برنامه‌ای در حوزه مسابقه و سرگرمی با محوریت بازی پانتومیم است. ساختاری که چندان جدید به نظر نمی‌رسد و پیش‌تر در قالب برنامه‌های دیگر صداوسیما از جمله ادابازی در «خندوانه» به آن پرداخته شده است. اما آنچه پس از روی آنتن رفتن این برنامه نگاه‌ها را به خود جلب کرد، حاشیه‌هایی بود که در ارتباط با نام این برنامه شکل گرفت. بر این اساس در روزهایی که دستگه‌های اجرایی از جمله وزارت ارشاد و صداوسیما بر ممنوعیت به‌کارگیری کلمات انگلیسی و لاتین در مغازه‌ها و محصولات تولید داخل تأکید ویژه دارند و مجدانه در این خصوص اعمال قانون و فرهنگ‌سازی می‌کنند، برنامه‌ای در خود رسانه ملی روی آنتن می‌رود که برگرفته از عبارتی لاتین است. براساس تبصره ۷ قانون «ممنوعیت به‌کارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه» صداوسیما جمهوری اسلامی ایران موظف است از به‌کارگیری واژه‌های نامأنوس بیگانه خودداری کند و ضوابط دستوری زبان فارسی معیار را رعایت کند. در همین ارتباط یاسرا احمدنوند، معاون امور فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیش‌تر با اشاره به نام برنامه شبکه سه، در این زمینه گفته بود: «پانتولیگ نام برنامه‌ای است که قرار است از تلویزیون پخش شود. انتخاب نام بیگانه برای یک برنامه تلویزیونی خلاف قانون ممنوعیت به‌کارگیری اسامی بیگانه است.» مهدی سموعی، مدیر روابط عمومی و اطلاعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هم در واکنش به ساخت این برنامه نوشت، کجالبید که زبان فارسی در رسانه فارسی (رسانه ملی) از دست رفت.

فرهنگ

از انتقادات، استقبال می‌کنیم اما کسانی هستند که نقد‌های غیرمنصفانه دارند و بدون اینکه به پشتوانه مباحث معرفتی که با خون دل به آن رسیدیم، گوش کنند، از پیش قضاوت می‌کنند. نوع‌ها علم بد فقهی و ارتباط برقرار نکردن با آثار نشر جمال، پیش‌فرض‌هایی هست که سال‌ها رد شده است. مثلاً یک عده با توجه به دانشی که از مباحث رشدی روانشناسی مثل ژان‌پیازه دارند کتاب‌های نشر جمال را نقد می‌کنند که این نگاه‌ها سال‌هاست منسوخ شده و در همان زمان حیاتش، یعنی ۷۰ سال پیش بسیاری از نظرات او منسوخ شده بود. ما استادی داشتیم که مروج این نگاه‌ها در ایران است و بسیاری از کسانی که الان در حوزه کودک یاد درباره کودک می‌نویسند؛ نگاه‌های شناخت‌شناسی و رشد‌پیازه را در حین منزل می‌دانند و با همین نگاه به نقد خیلی از آثار کودک می‌پردازند. جنس نقد‌هایش به آثار نشر جمال هم از همین جنس است.

ما سعی کردیم در عرضه و عرصه کتاب کودک دینی، بایی را به روی کودک مسلمان و چه بسا بایی را به روی کودکان جهان باز کنیم و یقین دام سال‌ها بعد، بخش‌های زیادی از مسیری که آمدم تبدیل به دوره خواهد شد. گام‌های بلند و خوبی برداشتیم هرچند در ابتدای راه هستیم. آثار نشر جمال به زبان‌های دیگر ترجمه شدند. اینکه کتاب در ایران دیده شود یک بحث است اما اینکه بتواند در کشورهای دیگر توفیق داشته باشد و از ترجمه‌ها استقبال شود نشان‌دهنده این است که در نوشتن و انتشار این شیوه‌ها موفق عمل کردیم.

اولین دوره آموزشی رمان تریلرنویسی را برگزار کردید؛ دلیل این کار چه بود؟

ببینید جامعه ما نیاز جدی به همه ژانرهای ادبیاتی دارد. ژانری داریم به نام ژانر امنیت و نوشتن داستان‌های پلیسی. امنیتی که اتفاقاً کودکان و نوجوان ما به‌شدت به آن نیاز دارند. این ژانر از این جهت مهم است که به بچه‌ها کمک می‌کند در جنگ شناختی دچار فریب‌هایی نشوند؛ اینکه دشمن بتواند سوار بر ذهن کودک و نوجوان و جوان، آنها را به خطا بیندازد و به امنیت ایران لطمه بزند و این نیازمند تولید آثاری است که هوش امنیتی کودکان را بالا ببرد. هوش کودکان را در زمینه شناخت فریب‌های دشمن بالا ببرد. اگر کودک و نوجوان ما با خواندن یک‌سری رمان‌ها هوش امنیتی‌اش بالاتر می‌تواند ترنند‌های دشمن برای نفوذ در بین کودک و نوجوان و جوان را هم شناسایی کند. این یک واقعیتی است که دشمن در حال برنامه‌ریزی است تا با ارائه یک شناخت غلط برای کودکان و نوجوانان‌ ما، خطا‌ها را به یک آرزوی جمعی تبدیل کند. در این فرآیند،

کارگردان «بی‌بدن»: نمی‌دانیم نسخه نهایی به جشنواره می‌رسد یا نه

مرتضی علیزاده، کارگردان فیلم سینمایی «بی‌بدن» با اشاره به جزئیات مطرح شده از این اثر در یکی از رسانه‌ها گفت: «آنچه در آن گزارش روایت شده، مرتبط با فیلمنامه اولیه‌ای است که ما به شورای پروانه ساخت ارشاد داده بودیم و مشخص بود که نویسنده گزارش نسخه نهایی فیلم را ندیده است. جالب اینکه آن فیلمنامه اولیه چند اصلاحیه خورده است اما بی‌تقوایی این رسانه این بود که خبرنگارش براساس همان نسخه اولیه فیلمنامه، گزارش نویسی کرده بود. یعنی برای فیلمی که ندیده بودند، این‌گونه حاشیه‌سازی کردند و باعث شدند ما در منتهب‌ترین ایام تولید فیلم، درگیر حواشی شویم.» او تأکید کرد: «هنوز نمی‌دانم باتوجه به حجم بالایا پس‌تولیدی که داریم، آیا می‌توانیم نسخه نهایی را به جدول اکران جشنواره برسانیم یا نه. به نوعی همه کارها را داریم دقیقه نودی طی می‌کنیم و خدا کند بتوانیم فیلم را به جشنواره برسانیم. نسخه‌ای از فیلم که هیات انتخاب دید، در حدود ۶۸ دقیقه بود و باتوجه به روایت‌های مختلفی که درباره دلایل غیبت فیلم در بخش سوای سمیرخ شنیده‌ایم، نمی‌توانم به‌صورت قطعی درباره این موضوع اظهارنظر کنم. شخصاً هم خیلی درگیر این موضوع نبودم و ام شاید هم باید منتظر بمانم و فیلمم در مرحله اکران عمومی بتواند با عموم مردم ارتباط برقرار کند.» علیزاده درباره جشنواره فیلمنامه «بی‌بدن» که توسط کاظم دانشی انجام شده و نسبت این فیلم با «علفزار» گفت: «کاظم دانشی پتانسیل بسیار بالایی در نگارش و پژوهش در حوزه سوره‌های قضایی دارد و در این فیلم هم دست به دست هم دادیم تا سوره «بی‌بدن» به سرانجام برسد. قطعاً این فیلم شباهت‌هایی با دنیای فیلمسازی کاظم دانشی هم خواهد داشت اما تفاوت‌هایی هم دارد. اصلی‌ترین این تفاوت‌ها هم مربوط به همین رویکرد اجتماعی فیلم می‌شود. از جنبه مسائل قضایی و جنایی ام فضای دو فیلم می‌تواند شباهت‌هایی به هم داشته باشد.»

فرهیختگان

فرهنگ

یکشنبه ۸ بهمن ۱۴۰۲

۱۳۰۰

۱۳۰۰

شماره ۴۰۶۸

۱۳۰۰

۱۳۰۰

WWW.FDN.IR

۱۳۰۰

۱۳۰۰

FARHIKHTEGANDAILY

فرهنگ

فرهنگ

۱۳